

Ga direct [naarInhoudofMenu](#)

Navigazione principale

- [Cercare](#)
- [Dati di origine](#)
- [Aiuto](#)

Il documento ha incontrato i collegamenti

Argomento:

ECLI:NL:RBAMS:2019:595 - Tribunale

Giurisprudenza

Amsterdam, 21-01-2019 / 6211884 CV EXPL 17-18158

Sottotipo	Dichiarazione
Autorità	Corte di Amsterdam
Fonte	Consiglio di Giustizia Rechtspraak.nl AR-Updates.nl 2019-0206
Ha luogo	JAR 2019/59 JAR 2019/59 con annotazione di Stege, A. RA 2019/80
Dato	21-01-2019

Mostra altro >

[Relazioni](#) ["0" Documento con collegamenti > Documento originale](#) [\\$Permanent Link](#) [% Informazioni sull'oggetto &](#)

Questo argomento contiene le seguenti sezioni.

Dichiarazione

Indicazione del contenuto

Continua a pagare ORT durante le ferie. Disposizione nulla nel contratto collettivo di lavoro. Assegnazione del diritto al salario

Testo

frase

TRIBUNALE DI AMSTERDAM

Dipartimento di diritto privato - squadra cantonale

numero di pratica: 6211884 CV EXPL 17-18158

sentenza del: 21 gennaio 2019 fn.: 245/33494

Sentenza del giudice distrettuale

Sono suo amico

[ricorrente, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale]

vivere in [città]

attore in domanda, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale

di seguito denominato: [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale]

rappresentante autorizzato: Sig. JCL van Eerten e Sig. A. Schippers (CNV Vakmensen)

contro

la società privata Securitas Security BV

situato a Badhoevedorp

convenuto in azione, attore in domanda riconvenzionale condizionale

di seguito denominata: Securitas

rappresentante autorizzato: Sig. JPH Zwemmer

CORSO DELLA PROCEDURA

Il tribunale subdistrettuale assume i seguenti documenti processuali e atti procedurali:

- la citazione del 25 luglio 2017, con allegati; - la memoria difensiva, anche in via riconvenzionale condizionale, con allegati; - l'atto di citazione del 20 novembre 2017
- la dichiarazione resa dall'attore in merito al procedimento riunito;
- il giudizio istruttorio, - la data della comparizione;
- la memoria di replica, anche memoria difensiva in via riconvenzionale condizionale.

L'udienza si è svolta il 14 maggio 2018. [attore in causa principale, convenuta in domanda riconvenzionale condizionale] si è costituita di persona, accompagnata dai procuratori. La Securitas si è costituita dinanzi a [nome 1] e [nome 2], accompagnata dal rappresentante autorizzato. Le parti hanno fornito un'ulteriore spiegazione, anche sulla base di note difensive, che contenevano anche la controreplica di Securitas.

All'esito dell'udienza, [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale], come discusso in udienza e richiesto nella motivazione del 28 maggio 2018, ha letto i testi dei contratti collettivi di lavoro di vari (vecchi) Introdotto i contratti collettivi di lavoro. Da parte sua, Securitas ha anche presentato un testo di contratto collettivo di lavoro.

Il giudizio è stato quindi determinato.

MOTIVI DELLA DECISIONE

Fatti

1. Come affermato e non (sufficientemente) contraddetto, si stabilisce quanto segue:

1.1.

[ricorrente nella domanda, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale], nato il [data di nascita] [anno], è impiegato presso la Securitas come guardia giurata dal [data], per una retribuzione lorda di € 2.086,19 per 4 settimane. Il contratto di lavoro contiene una clausola incorporativa (dinamica) con la quale si dichiara applicabile il CAO Private Security (di seguito: il CAO PB). [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] è iscritto al CNV, uno dei sindacati aderenti al CAO PB.

1.2.

Il CAO PB, applicato dal 1° gennaio 2012 al 30 giugno 2012, ha stabilito che la retribuzione delle ferie è costituita dalla retribuzione base più l'indennità media per le ore irregolari (di seguito ORT). Tale media è stata calcolata dividendo la somma dell'indennità di ore straordinarie, dell'indennità di ferie, dell'indennità di malattia e delle ore straordinarie strutturali (incluse le indennità straordinarie), sull'anno precedente o sui 3 periodi di paga precedenti, per numero di ore di lavoro. Il datore di lavoro doveva scegliere uno di questi 2 sistemi nella sua azienda.

1.3.

Nel Contratto Collettivo di Lavoro PB 2012/2013, applicato dal 1° luglio 2012 al 30 settembre 2013, il sistema di turni e retribuzione è stato radicalmente modificato. Il punto di partenza era che le modifiche dovevano essere neutrali in termini di costi e reddito: le modifiche non avrebbero (potrebbero) portare a un aumento o a una diminuzione del costo del lavoro o dei salari. I termini e le condizioni di lavoro sono stati "scambiati", utilizzando un cosiddetto "modello a bottone". Questo modello di pulsante è un modello di calcolo che può essere utilizzato per calcolare le conseguenze di una modifica proposta. Il presente CLA stabilisce che il punto 1.2. decade la definizione di ferie a partire dal periodo retributivo 10 del 2013.

1.4.

L'articolo relativo all'ORT nell'articolo 66 comma 1 del CAO PB (rinumerato ad un certo punto in) recitava: A partire dal periodo di paga 10 2013, il lavoratore ha diritto alla continuazione del pagamento del suo stipendio base.

1.5.

I cambiamenti nel sistema retributivo sono stati (grosso modo) la riduzione dell'orario di lavoro regolare da 160 a 152 ore per 4 settimane, in modo che le persone avessero diritto a un'indennità di straordinario prima, che la paga oraria fosse strutturalmente aumentata del 5,25% e che tutti è stato riconosciuto il diritto ad un bonus di fine anno. Inoltre, è stato introdotto un supplemento per il turno. Decadono, invece, le ore ADV e ORT in congedo.

1.6.

Il Contratto Collettivo di Lavoro PB 2014/2015 (applicabile dal 1° ottobre 2014) contiene un identico articolo 66 comma 1: Il lavoratore ha diritto alla continuazione del pagamento dello stipendio base durante le ferie o quando prende un giorno di ferie separato.

1.7.

Nel mese di dicembre 2014, su richiesta delle parti del CCNL, l'agenzia di ricerca Syntro ha valutato tali modifiche al CCNL dei Dipendenti Pubblici. Tenendo conto di tutte le modifiche, Syntro ha calcolato - in breve - che i dipendenti erano peggiorati a causa dello scambio delle condizioni di lavoro nel periodo salariale 2-9 del 2013 rispetto al periodo salariale 2-9 nel 2014. L'effetto negativo della decadenza dell'ORT in congedo è stato pari ad una differenza retributiva pari a -1,34%. La differenza reddituale per i dipendenti nel suo complesso è pari a -0,34%, tenuto conto di tutte le misure conseguenti alle diverse modifiche dei contratti collettivi di lavoro.

1.8.

Successivamente, sono sorte questioni tra le parti del contratto collettivo di lavoro sull'opportunità o meno di far decadere l'ORT in aspettativa, in parte a causa della normativa e della giurisprudenza europee e della legislazione olandese. FNV ha avviato un'azione legale nei confronti di alcuni datori di lavoro del settore della sicurezza per far valutare la correttezza dell'ORT scaduto. Al riguardo si sono svolte consultazioni tra le parti del contratto collettivo di lavoro.

1.9.

In data 9 gennaio 2017 le parti del CLA hanno raggiunto un accordo sul nuovo CAO PB, efficace dal 1° gennaio 2017. L'accordo, per quanto rilevante, recita come segue: 2. Retribuzione (...)b) le retribuzioni e le tabelle salariali sono inoltre strutturalmente adeguate con Maggiorato dello 0,5% con decorrenza dal periodo salariale 1/2017.c) l'incremento salariale sub 2b è inteso ed qualificabile come compenso da lavoro dipendente, in relazione alla definizione della relazione Syntro del 3 dicembre 2014 (Valutazione Cao sicurezza 2013-2014) (...)3. ORT in orario festivoa) A decorrere dal periodo di paga 1/2017, ORT in orario festivo (oltre l'orario festivo che

maturata da quel momento) reintrodotta) L'importo dell'ORT da erogare in orario festivo è determinato facendo la media delle ORT erogate nelle precedenti 52 settimane(...)e) Gli accordi presi nel 2012/2013 sono stati presi con l'intenzione di essere reddito e costi neutrali. Con gli esiti di cui sopra, sono state definite tutte le pretese e/o pretese sia passate che future tra le parti del contratto collettivo.

1.10.

Il 20 gennaio 2017 (Ktr: erroneamente nel preambolo datato 20 gennaio 2016) le parti CAO hanno concluso un accordo transattivo (di seguito VSO). CNV ha co-firmato il VSO. Afferma, per quanto pertinente, che: LE PARTI DEVONO CONSIDERARE QUANTO SEGUE: [...]

(9) In data 9 gennaio 2017 le parti hanno raggiunto un esito negoziale per un nuovo contratto collettivo di lavoro con durata dal 1° gennaio 2017 al 30 settembre 2017. È stato inoltre raggiunto un accordo sulla definizione di eventuali sinistri ORT da ottobre 2013 I sindacati hanno indicato di non poter intervenire nei diritti individuali dei lavoratori. (10) Con tali accordi le parti intendono darsi reciprocamente la liberatoria in ordine alle pretese e/o pretese derivanti dal rapporto Syntro e dal modello di pulsante utilizzato. DICHIARA DI AVER ACCETTATO QUANTO SEGUE: 1. CONFERMA DI PRECEDENTI ACCORDI 1.1.

Le parti riconfermano che gli accordi stipulati nel 2012/2013 dovevano portare a un contratto collettivo di lavoro neutrale in termini di reddito e costi, in conseguenza del quale né i datori di lavoro né i dipendenti sarebbero stati collettivamente svantaggiati. 1.2. Le parti confermano che l'abolizione dell'ORT ore ferie per fascia salariale 10/2013 nel CCNL è stata sostituita da miglioramenti contestualmente introdotti, quali l'introduzione del diritto alla trasferta. [...]3. LIBERAZIONE FINALE Le parti si danno reciprocamente liberatoria definitiva in ordine a pretese e/o crediti derivanti dal verbale Syntro e dal 'modello bottoni' utilizzato per effetto del quale l'ORT è stato annullato in orario festivo. Nell'esito delle negoziazioni per un nuovo contratto collettivo di lavoro con durata dal 1 gennaio 2017 al 30 settembre 2017, le Parti hanno concordato un compenso sotto forma di un ulteriore aumento salariale dello 0,5%. Tale aumento retributivo è inteso ed etichettato come compenso per i dipendenti che, in relazione alla liquidazione del verbale Syntro del 3 dicembre 2014 (...) di cui ORT è parte importante durante le ore ferie, ritengono che per effetto degli accordi effettuate nel 2012/2013, nella loro situazione individuale potrebbero sussistere ancora diritti per i periodi di paga compresi tra il 10/2013 e il 1/2017. Con questo accordo non si tratta di invadere i diritti dei lavoratori, ma le parti mirano alle conseguenze derivanti dagli accordi del 2012/2013 – qualora questi dovessero risultare incompatibili con la definizione di retribuzione di cui all'articolo 7:639 del Codice Civile Olandese e delle Direttive Europee – da concordare. 4. DIVIETO DI INCENTIVI Le Organizzazioni Sindacali non incoraggeranno o incoraggeranno attivamente gli iscritti a far valere il diritto all'ORT durante le ore di ferie nel periodo da ottobre 2013 al 1° gennaio 2017. Tuttavia, se (un) singolo ~~(ex) dipendente~~ invoca l'esistenza di tale diritto ORT per il periodo da ottobre 2013 al 1° gennaio 2017, le Organizzazioni Sindacali mireranno ad una bonaria conciliazione e, nel concordare l'eventuale compenso da riconoscere all'(ex) dipendente, seguiranno il metodo di calcolo del Relazione Syntro nonché gli accordi nell'esito della trattativa del 9 gennaio 2017.

1.11.

Con decorrenza dal CAO PB 2017 (applicabile dal 1° gennaio 2017) è stata reintrodotta l'ORT in congedo e da allora, al momento della fruizione del congedo, la retribuzione base viene maggiorata dell'ORT medio corrisposto nelle 52 settimane precedenti.

1.12.

[attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale], così come i suoi colleghi, non ha percepito ORT nei giorni di ferie dal periodo 10 del 2013 al periodo 1 del 2017.

In data 16 giugno 2016 [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] scriveva alla Securitas chiedendo il pagamento dell'ORT per i giorni di ferie. Le parti hanno quindi atteso l'esito della consultazione. [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] ha tempestivamente interrotto la prescrizione.

1.13.

Dopo una serie di citazioni da parte di [attore, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale], Securitas ha risposto in modo sostanziale il 9 maggio 2017 alla domanda di [attore, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale]. Inoltre, ha rigettato la domanda e Securitas ha richiamato la relazione Syntro e l'accordo transattivo del 20 gennaio 2017, sottoscritto in sede collegiale. Le parti si sono nuovamente scambiate una corrispondenza in merito rispettivamente il 7 e il 15 giugno 2017, ma ciò non ha portato a una soluzione.

1.14.

Le organizzazioni dei lavoratori e dei datori di lavoro hanno pronunciato e confermato via posta elettronica le cause già note alle organizzazioni sindacali (tra cui [attore in riconvenzione, convenuto in riconvenzione condizionale]) nelle quali non era stato ancora avviato alcun procedimento al momento della conclusione dell'accordo transattivo, per saldare i ricordi. Le parti del CAO hanno corrisposto in merito a questo tramite e-mail nel gennaio 2017. Non è stato raggiunto alcun accordo su cosa implicasse una composizione amichevole, cosicché nessuna transazione è stata raggiunta nel caso di [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] (e le altre cause trattate contemporaneamente).

1.15.

Il CAO PB 2012/2013 si applicava dal 1° luglio 2012 fino al 30 settembre 2013 compreso. Il CAO PB 2014/2015 era in vigore dal 1° ottobre 2014 fino al 30 giugno 2015 compreso, dopodiché questo CAO è stato prorogato. Il CAO PB 2017 è entrato in vigore dal 1° gennaio 2017 ed è durato fino al 30 settembre 2017. L'articolo 66 di questo CLA stabilisce (di nuovo) che un dipendente durante le sue ferie - dal periodo di paga 1 del 2017 - quando prende uno o più giorni di ferie ha diritto al pagamento continuato del suo stipendio base, compresa l'indennità media per ore irregolari pagata nelle precedenti 52 settimane. Il CAO PB è stato dichiarato generalmente vincolante in determinati periodi, vale a dire dal 19 marzo 2013 al 30 settembre 2013 e dal 9 ottobre 2014 al 30 giugno 2014.

Progresso in convenzione

2. [attore in riconvenzionale, convenuto in riconvenzionale condizionale] deduce - previa modifica della domanda - sentenza dichiarativa di nullità dell'art. 66 comma 1 del CCNL 2014/2015, condannando Securitas al indennità di irregolarità in sede di registrazione delle ferie dalla fascia retributiva 10 dell'anno 2013 alla fascia retributiva 1 dell'anno 2017 per un importo di € 1.884,15 lordi, risultante dal calcolo per tre scatti, ed in subordine pari a € 1.600,04 lordi, essendo il calcolo su 13 periodici. Inoltre [attore in riconvenzionale, convenuto in riconvenzionale condizionale] - in sintesi - reclama la maggiorazione di legge del 50% sull'importo da stanziare, il rilascio di regolare capitolato lordo/netto, le spese di riscossione stragiudiziale e gli interessi di legge. Infine, [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] chiede alla Securitas Security di corrispondere all'ORT le ferie dal periodo 1 dell'anno 2017 fino alla cessazione di diritto del rapporto di lavoro. Il tutto con condanna della Securitas al pagamento delle spese processuali.

3. [Attrice nella causa principale, convenuta nella domanda riconvenzionale condizionale] deduce, in sintesi, che l'articolo 66 capoverso 1 OFoP PB, che limita il diritto alla continuazione del pagamento del salario durante le ferie al salario base, è in contrasto con l' [articolo 7: 639 del codice civile olandese](#) ed è quindi nullo. Facendo riferimento alla sentenza [nomi delle parti] della [Corte di giustizia del 15 settembre 2011 \(C-155/10, JAR 2011/279\)](#) [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] sostiene di aver diritto alla continuazione del pagamento della retribuzione durante le ferie, ivi comprese le componenti intrinsecamente connesse alle mansioni assegnategli nel contratto di lavoro e per le quali percepisce un compenso economico. Ora che l'ORT è intrinsecamente correlato ai compiti, un ORT medio è un modo valido per determinare questo diritto salariale.

4. Secondo [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] l'articolo 66 capoverso 1 OFoP PB è anche una disposizione minima, che è in contrasto con le disposizioni della precedente OFoP (2012/2013), la quale ha efficacia permanente. . Questa conseguenza permanente deriva dalla sentenza della Corte Suprema dell'8 aprile 2011 (Unique Childcare, [ECLI:NL:HR:2011:BP0580](#)), nonché il fatto che [attore in riconvenzionale, convenuto in riconvenzionale condizionale] è iscritto ad un'associazione di lavoratori e il CAO PB è stato dichiarato applicabile al contratto di lavoro mediante clausola incorporatoria. Da nessuna parte risulta che esista una norma standard, mentre l'art. 4 del CCNL PB indica anche che è consentito derogare in senso positivo alle condizioni di lavoro del contratto collettivo di lavoro, salvo diversa indicazione. E non è così. La previsione più favorevole del precedente contratto collettivo di lavoro, che prevede la retribuzione dell'ORT in orario festivo, ha quindi un effetto postuma. Questo è anche il motivo per cui l'articolo 66 paragrafo 1 non si applica a [attore in una domanda riconvenzionale, convenuto in una domanda riconvenzionale condizionale].

5. Anche il mancato ORT non viene risarcito. Le parti hanno concordato un aumento salariale dello 0,5% nell'ambito ea completamento di tutti gli elementi della relazione Syntro. Il calo totale del reddito è (in media) dell'1,1%. L'aumento retributivo dello 0,5% è quindi una retribuzione insufficiente e non è un aumento destinato esclusivamente a compensare il mancato ORT durante le ferie, ma riguarda una liquidazione collettiva di tutti gli elementi coinvolti nello scambio delle condizioni di lavoro nel Contratto Collettivo di Lavoro PB 2012- Merce 2013.

6. Il VSO non cambia questo. Nel VSO del 20 gennaio 2017 è stato concordato che i diritti dei singoli dipendenti non saranno violati e che se un dipendente rivendica l'ORT per il periodo dal 10 2013 al 1 2017, sarà richiesta una composizione amichevole e ciò sarà fatto. affiliato al rapporto Syntro. Oltre all'aumento salariale dello 0,5%, un singolo lavoratore può quindi richiedere anche il mancato ORT in congedo.

7. Infine, è stato convenuto per i 9 dipendenti, tra cui [attore in riconvenzione, convenuto in riconvenzione condizionale], che ~~eventuali pagamenti, come a CNV prima dell'esito della trattativa che la loro pretesa sarebbe stata~~ accordo risulta, tra l'altro, dalla suddetta corrispondenza e-mail (punto 1.14), ma non è stato rispettato, ed è anzi primariamente il fondamento della domanda, ove la discussione sulla nullità costituisce il fondamento della domanda in l'alternativa se la prova di tale nomina non può essere fornita.

Difesa in convenzione

8. Securitas ha sostenuto - in sintesi - che non si può parlare di nullità perché un contratto collettivo di lavoro riguarda un atto giuridico multilaterale. In caso di conflitto con una disposizione legale imperativa, potrebbe esservi nullità; tuttavia tale pretesa deve essere proposta nei confronti di chi è parte dell'atto giuridico, qui il contratto collettivo di lavoro. [attore nella causa principale, convenuta nella domanda riconvenzionale condizionale] ha citato in giudizio solo la Securitas e non le parti del contratto collettivo di lavoro e la sua domanda è pertanto inammissibile. Inoltre, non è possibile confrontare il contratto collettivo di lavoro in relazione a uno

o modificare alcune delle parti, né modificare solo una o poche disposizioni; occorre tener conto delle relative disposizioni.

9. Securitas sostiene inoltre che il (vecchio) articolo 66 capoverso 1 OFoP non è in contrasto con la legge; non è scontato che l'ORT faccia sempre parte della retribuzione durante il congedo. Inoltre, il mancato pagamento dell'ORT durante le ferie non è neppure contrario alla finalità del pagamento delle ferie, che è quella di porre il lavoratore in una situazione retributiva assimilabile ai periodi lavorati. [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] non è stato decurtato del suo stipendio annuo. Concedere l'ORT per le ferie gli farebbe quindi ricevere più salari perché si godeva le ferie.

10. La Securitas, infine, sostiene - ove venga dichiarata la nullità o annullabilità della disposizione - che l'aggiudicazione del credito retributivo vantato da [attore, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] nei confronti della Securitas è inaccettabile secondo criteri di ragionevolezza ed equità e l'aggiudicazione della pretesa salariale avanzata da [attore, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] nei confronti di Securitas Security comporta un arricchimento senza causa. [ricorrente nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] avrebbe quindi catturato l'ORT due volte; una volta attraverso l'aumento strutturale dei salari e una volta attraverso questa procedura. Lo stanziamento, inoltre, avrebbe conseguenze di vasta portata, ora che la pretesa potenziale complessiva delle società di vigilanza ammonta a € 29.372.000,00.

11. [attore in domanda riconvenzionale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] è un membro del CNV e come tale è vincolato dal VSO.

12. La Securitas contesta che l'art. 66, n. 1, sia una disposizione minima; l'articolo 66 cpv. 1 OFoP PB è una disposizione standard ed è stato formulato come tale (imperativo).

Domanda riconvenzionale condizionale

13. Con una domanda riconvenzionale condizionale, la Securitas chiede, se le pretese di [attore, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] sono accolte, che le conseguenze dell'effetto retroattivo siano negate a qualsiasi nullità o annullamento dell'articolo 66 capoverso 1 OFoP PB e che abbia nessun obbligo di disdetta. In subordine, Securitas pretende condizionalmente di riconoscerle un importo pari alle somme da riconoscere a [attore, convenuto in riconvenzione condizionale] a titolo di risarcimento, perché [attore, convenuto in riconvenzione condizionale] ne viene ingiustamente arricchito.

13. Per quanto rilevante, quanto argomentato sarà discusso in sede di valutazione.

Difesa in domanda riconvenzionale condizionale

15. Dall'atteggiamento generale e dalla posizione generalmente assunta da [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale], risulta che egli dissente dal diniego delle conseguenze della retroattività in caso di nullità o di annullamento dell'articolo 66, comma 1, del Contratto Collettivo di Lavoro GU. Inoltre, [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] sostiene che non si tratta di arricchimento senza causa, perché l'aumento salariale dello 0,5% è servito a compensare la diminuzione del reddito dello 0,34%, di cui l'ORT è solo una parte.

Revisione

In convenzione e domanda riconvenzionale (condizionale).

16. Tenuto conto dello stretto collegamento tra le domande in un accordo generale e la domanda riconvenzionale (condizionale), queste saranno trattate congiuntamente. Il nocciolo del contenzioso tra le parti è costituito dalla questione se - nonostante quanto previsto dal CCNL PB 2014/2015 - [attore in riconvenzionale, convenuta in riconvenzionale condizionale] abbia diritto al pagamento del periodo salariale 10 di 2013 al periodo salariale 1 del 2017. ORT durante il suo congedo.

Contratti individuali dipendenti

17. In udienza, [attore in riconvenzione, convenuto in riconvenzione condizionale] ha chiarito di basare la sua pretesa in particolare sull'accordo che i nove dipendenti, che avevano già riferito a CNV prima dell'esito della trattativa, sarebbero stati retribuiti integralmente all'ORT ricevere, oltre all'aumento salariale dello 0,5% dall'esito della trattativa. Ad avviso del Subdistrict Court, tuttavia, ciò non risulta dalla corrispondenza e-mail trasmessa (punto 1.14), né dalle argomentazioni delle parti o dalla spiegazione ad esse fornita. Pertanto, la domanda di [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] non può essere accolta per questo motivo.

Articolo 66 comma 1 GU 2014-2015 - nullo o annullabile?

18. Ai sensi [dell'articolo 7:639 paragrafo 1 del codice civile olandese](#) un dipendente ha diritto al pagamento continuato della retribuzione durante le ferie. [Articolo 7:639 paragrafo 1 Codice civile olandese](#) corrisponde sostanzialmente all'articolo 7, paragrafo 1, della direttiva sull'orario di lavoro 2003/88 (di seguito la direttiva). Per la risposta alla domanda su quale dovrebbe essere l'entità della retribuzione durante il congedo, il testo della [sezione 7:639 del codice civile olandese](#) è letto in combinato disposto con l'articolo 7 della direttiva e l'interpretazione che ne è stata data dalla Corte di giustizia dell'UE. Questa spiegazione è chiara: il salario ai sensi dell'articolo 7 della direttiva implica il salario "normale", vale a dire il salario che il lavoratore avrebbe percepito se avesse lavorato (cfr. [Corte di giustizia UE del 15 settembre 2011 C-155/10](#), [nomi delle parti]). Il lavoro che è intrinsecamente connesso alla sua posizione e per il quale il lavoratore riceve un compenso, fa quindi parte della normale retribuzione a cui il lavoratore ha diritto durante le ferie. In caso contrario, il dipendente sarà scoraggiato dal prendere il congedo. In tal senso, l' [articolo 7:639 paragrafo 1 del codice civile olandese](#) essere letto e spiegato. Poiché l'ORT prevede un compenso per il lavoro che è intrinsecamente connesso all'attività di [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale], ora che il lavoro festivo e in orari straordinari è preminentemente connesso con il lavoro nel settore della sicurezza, questo compenso fa parte della sua normale retribuzione a cui ha diritto durante le ferie.

18. Ora [articolo 7:639 comma 1 DCC](#) è di legge imperativa, la deviazione da essa, contrariamente a quanto sostenuto da Securitas, non è possibile ed è quindi nulla. Ciò vale anche se le parti hanno concordato un salario inferiore al normale in un contratto collettivo. La conseguenza di tale nullità è che quanto le parti del CCNL hanno pattuito in violazione di legge non trova applicazione nei singoli contratti di lavoro. Nullità ora - anche ai sensi [dell'articolo 3:41 del codice civile olandese](#) - non eccedere il necessario, solo l'art. 66 cpv. 1 OFoP PB è affetto da nullità e per il resto resta in vigore la OFoP (cfr. n. 27).

Dichiarazione generalmente vincolante contratto collettivo di lavoro e adesione ai sindacati

20. Il fatto che il Contratto Collettivo di Lavoro PB 2014-2015 sia stato dichiarato generalmente vincolante in un certo periodo non cambia questa situazione. Dopotutto, un contratto collettivo di lavoro dichiarato generalmente vincolante è legge in senso materiale, che ha un effetto diretto sui contratti di lavoro dei dipendenti, ma non può entrare in conflitto con una legge in senso formale. Se una disposizione del contratto collettivo di lavoro lo fa, questa disposizione sarà nuovamente resa nulla. Anche il fatto che un dipendente sia iscritto a uno dei sindacati coinvolti nelle trattative non fa differenza - in caso di nullità.

Coesione intrinseca - ORT strutturale?

21. La Securitas ha sostenuto che [l'attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] non ha dimostrato di aver ricevuto strutturalmente tutte le indennità richieste durante i periodi in cui ha lavorato, né che avrebbe potuto beneficiare delle indennità se avesse invece lavorato dalle vacanze. Secondo Securitas, l'ORT consiste in varie indennità, come l'indennità di ferie, che non sono (tutte) strutturali. Secondo la Securitas, l'indennità di ferie e l'indennità sostitutiva di lavoro non hanno in ogni caso carattere strutturale.

21. Tuttavia, dai fogli paga di [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] risulta che egli lavora spesso in orari irregolari e che ha percepito le indennità che compongono l'ORT su base strutturale. È vero che [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] non riceveva ORT per lo stesso importo ogni mese, ma neanche questo è un requisito. Dalle buste paga del 2015 e del 2016 risulta che [attore in riconvenzionale, convenuto in riconvenzionale condizionale] percepiva regolarmente un'indennità di fine settimana, serale e notturna. Anche le ferie figurano regolarmente in busta paga. Ad avviso della Subdistrict Court, il carattere ricorrente dell'orario di lavoro irregolare e la ricezione di un'indennità per questo dimostrano sufficientemente che esiste un nesso intrinseco. Il fatto che (a volte) comporti un numero limitato di ore e che [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] lavori anche in turni regolari non fa differenza.

21. Non fa alcuna differenza se un lavoratore avrebbe percepito tale indennità se avesse lavorato durante il periodo di congedo. Dopotutto, un dipendente deve poter prendere ferie in qualsiasi periodo senza ricevere meno ferie pagate in un periodo, ad esempio in cui non ci sono giorni festivi o che è relativamente tranquillo, che se prende ferie in un periodo in cui normalmente prende un giorno festivo o verrebbe utilizzato nei fine settimana. Va quindi disattesa la difesa di Securitas secondo cui il mancato pagamento dell'integrazione ORT non pone il lavoratore in una situazione meno favorevole rispetto al lavoro, e quindi non è contrario alla finalità della retribuzione delle ferie.

Conclusione - ORT

24. Tutto ciò porta alla conclusione che le disposizioni dell'articolo 66 capoverso 1 CAO PB 2014-2015 sono nulle e [attore in domanda riconvenzionale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] ha in linea di principio diritto all'ORT per il periodo 10 dal 2013 al 1 del 2017 tenuta durante le ferie.

25. Ciò significa che la richiesta dichiarazione dichiarativa di nullità dell'art. 66 comma 1 del CCNL 2014/2015 può essere accolta. La domanda di [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] contiene l'affermazione che la stessa disposizione del CCNL 2012-2013 è anch'essa nulla.

Securitas si è inoltre opposta alla pretesa salariale a partire dal periodo salariale 10 2013. La pretesa salariale sarà quindi valutata per il periodo 10 dal 2013 al periodo 1 del 2017.

Posto che il richiesto giudizio dichiarativo sarà pronunciato in giudizio, non occorre più discutere quanto [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] circa l'efficacia permanente del CCNL 2012/2013.

Conservazione inalterata - 3:41 Codice civile olandese

26. Securitas ha anche sostenuto che le disposizioni del contratto collettivo di lavoro costituiscono un insieme inscindibile e che la modifica dell'articolo 66 paragrafo 1 del contratto collettivo di lavoro per il settore privato dovrebbe comportare anche modifiche ad altre disposizioni del contratto collettivo di lavoro per i dipendenti del settore pubblico. Con ciò, Securitas si riferisce in particolare alle componenti salariali con le quali la perdita di ORT durante le ferie viene compensata nel contratto collettivo di lavoro.

26. [Sezione 3:41 del codice civile olandese](#) stabilisce, tuttavia, che in caso di nullità di una parte di un atto giuridico, il resto dell'atto giuridico deve essere mantenuto nella misura in cui non sia inscindibile dall'atto

parte vuota. Un nesso inscindibile tra la nullità dell'art. 66 cpv. 1 OFoP PB e gli aumenti salariali citati dalla Securitas non si riscontra nel testo della CAO. La decadenza dell'articolo 66 capoverso 1 OFoP non impedisce l'attuazione del resto della OFoP. Il fatto che, se le parti del contratto collettivo di lavoro si fossero rese conto che l'articolo 66 comma 1 era nullo, avrebbero potuto concordare un diverso contratto collettivo di lavoro in parti, non è sufficiente a rendere nullo l'intero contratto collettivo di lavoro. Del resto, la nullità della disposizione del CLA in questione non si fonda sul fatto che le parti del CLA siano reciprocamente in errore, ma sul fatto che vi sia un accordo in violazione di legge.

Inaccettabile secondo gli standard di ragionevolezza ed equità - Sezione 6:248 paragrafo 2 del codice civile olandese

28. Securitas ha anche sostenuto che la ripartizione delle pretese di [attore, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] è inaccettabile secondo criteri di ragionevolezza ed equità.

A tal fine, sostiene, tra l'altro, di temere che ciò crei un precedente e che potrebbe ancora dover affrontare una richiesta di oltre 29 milioni di euro.

28. Il fatto che le conseguenze finanziarie della ripartizione di un credito siano (o possano essere) elevate non rende tale ripartizione inaccettabile secondo criteri di ragionevolezza ed equità. Inoltre, Securitas non ha presentato alcun documento che dimostri quale parte del suddetto importo debba essere a suo carico e/o che la continuità della società ne sarebbe compromessa. Fallisce, pertanto, anche l'eccezione di inammissibilità dell'aggiudicazione della domanda secondo criteri di ragionevolezza ed equità.

Circostanze impreviste - 6:258 DCC

30. La Securitas ha altresì sostenuto che la domanda di [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] deve essere respinta, poiché sussistono circostanze impreviste tali da non poter pretendere dalla Securitas alimenti inalterati secondo criteri di ragionevolezza ed equità. Securitas invoca quindi [l'articolo 6:258 paragrafo 1 del codice civile olandese](#).

30. Anche questa difesa è respinta. Ci si può aspettare che le parti del CLA tengano il passo con gli sviluppi nel campo del diritto del lavoro. La sentenza della [Corte di giustizia dell'UE \(\[nomi delle parti\] C 155/10\) risale al 15 settembre 2011 e le parti del contratto collettivo di lavoro](#) avrebbero dovuto e potuto tenerne conto delle conseguenze. In caso contrario, le conseguenze saranno a loro rischio e pericolo (cfr. [ECLI:NL:GHSHE:2018:1175](#)). Inoltre, FNV ha già dichiarato in data 2 settembre 2015 [di ritenere contrario alla legge l'art. 66, comma 1, del CCNL](#).

Tuttavia, le misure non sono state prese fino al 2017.

Arricchimento senza causa - 6:212 DCC

32. L'affermazione della Securitas secondo cui vi sarebbe un indebito arricchimento se fosse ancora tenuta a pagare l'ORT per il congedo preso da [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] è ignorata. Dopotutto, il pagamento dell'ORT si basa sulla legge ([articolo 7:639 del codice civile olandese](#)) e quindi non ingiustificato. La circostanza che [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale] possa ora ricevere più di quanto avrebbe ricevuto se il CLA PB avesse soddisfatto i requisiti legali e le misure compensative fossero state concepite diversamente, non significa che l'arricchimento che si verifica in conseguenza del pagamento dell'ORT scaduto è ingiustificato ai sensi [dell'articolo 6:212 del codice civile olandese](#) (cfr. [ECLI:NL:GHDHA:2016:2587](#)).

Accordo transattivo - scarico definitivo

33. In questo contesto, il giudice del tribunale subdistrettuale ha in primo luogo ritenuto che una disposizione (contenente una liberazione definitiva) in un accordo transattivo tra le parti di un contratto collettivo, il quale accordo non è

ha carattere di contratto collettivo di lavoro, non vincola i membri dei sindacati coinvolti sulla base [dell'articolo 9 della legge sul contratto collettivo di lavoro](#). Non è stato argomentato né dimostrato che il VSO possa essere equiparato a un contratto collettivo di lavoro e quindi [attore nella causa principale, convenuta nella domanda riconvenzionale condizionale] non è vincolato dal VSO. Inoltre, può essere omessa la spiegazione della sentenza - per inciso criptica - secondo cui i sindacati hanno indicato di non poter agire nei diritti dei singoli lavoratori.

Risultato negoziazione CAO PB 2017 - aumento salariale strutturale 0,5%

34. Securitas ha precisato che i dipendenti sono già stati risarciti per la perdita dell'ORT nel periodo in esame mediante l'ulteriore aumento retributivo strutturale dello 0,5% previsto dal successivo Contratto Collettivo di Lavoro PB 2017. Tale aumento è destinato ed etichettato per i compensi ai dipendenti in relazione alla liquidazione del verbale Syntro. Securitas ha aggiunto che l'intenzione è sempre stata che le modifiche fossero neutrali in termini di costi e ricavi e che il rapporto Syntro ha calcolato che - tra l'altro - la perdita dell'ORT in congedo, una perdita di reddito dello 0,34% per i dipendenti ha portato . L'ulteriore aumento salariale strutturale dello 0,5% aveva lo scopo di compensare questo calo dello 0,34% - e quindi la perdita dell'ORT nel periodo in questione. Accogliendo ora la domanda di [attore nella causa principale, convenuto nella domanda riconvenzionale condizionale], sarebbe risarcito (più di) due volte.

34. [Attrice nella causa principale, convenuta in domanda riconvenzionale condizionale] opponeva che l'aumento salariale aggiuntivo, strutturale, è una liquidazione collettiva, tenendo conto di tutti gli elementi coinvolti nello scambio nel CCNL 2012-2013.

34. È stato accertato che l'intenzione propugnata da (una delle) parti CAO di compensare il mancato ORT con tale aumento salariale non trova riscontro nel testo del CAO PB 2017. A (solo) tale testo [ricorrente in l'azione, convenuta in via riconvenzionale condizionale] in quanto aderente ad una delle parti contraenti del CLA e quindi in forza [dell'art. 9 del CCNL](#), essere legati a. Un diverso esito non sarebbe neppure [ragionevole per](#) [attore nella causa principale, convenuta nella domanda riconvenzionale condizionale] in relazione ad altri dipendenti assunti successivamente nel periodo considerato o anche successivamente.

34. Inoltre, non si riconosce che i regimi collettivi abbiano ottenuto conseguenze più favorevoli per i lavoratori rispetto alle norme di base (minime di legge), che Securitas ha basato [sull'articolo 15 della direttiva 2003/88/CE](#) è stato inoltrato.

Conclusione provvisoria

38. La conclusione di quanto precede è che [attore in una domanda riconvenzionale, convenuto in una domanda riconvenzionale condizionale] riceverà ancora ORT nei giorni di congedo da lui presi durante il periodo 10 dal 2013 al 1 del 2017 e che questo non è stato ancora compensato .

Importo dell'ORT e dell'ORT da pagare a partire dal 2017

39. Si pone quindi la questione di come debba essere calcolato l'ORT in congedo di [ricorrente, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale]. Il Contratto Collettivo di Lavoro 2012-2013 stabilisce che la definizione di retribuzione delle ferie si basa sulla retribuzione oraria base maggiorata della retribuzione nei tre periodi di paga precedenti o nell'anno precedente (il datore di lavoro deve scegliere 1 di questi 2 sistemi nella sua azienda) media guadagnata ORT. Nessuna delle parti ha dichiarato quale sistema Securitas abbia optato per la sua azienda prima del cambiamento nel 2013.

39. Sembra ragionevole alla Subdistrict Court che - alla luce di tutte le circostanze della causa - si possa presumere che se Securitas avesse fatto una scelta, avrebbe optato per il sistema con la media dell'anno precedente. Del resto, questo è anche ciò che il Contratto Collettivo di Lavoro stipula nel da

è stato concordato il periodo salariale 1 del CCNL 2017 dei Dipendenti Pubblici. Securitas non ha quantificato i vari calcoli effettuati da [attore, convenuta in riconvenzione condizionale]. Essa ha sostenuto che il sistema di calcolo di [attore nella causa principale, convenuta nella domanda riconvenzionale condizionale] non è corretto, ma ha lasciato indiscusso il suo calcolo specifico e dettagliato. Ciò costituirà quindi un punto di partenza ed ora che non appare errato al giudice distrettuale, il calcolo alternativo di [attore in riconvenzione, convenuto in riconvenzione condizionale], fino all'importo di € 1.600,04 lordi, sarà essere seguito. Data l'ineguale distribuzione, tra l'altro, dei giorni festivi nel corso dell'anno, ciò produce anche la media più realistica.

39. Ora che è stato inserito nel Contratto Collettivo di Lavoro PB 2017 che l'ORT deve essere nuovamente pagato durante le ferie e non è emerso che [attore in domanda riconvenzionale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] non lo abbia ricevuto dal periodo salariale 1 di 2017, [attore in convenzione, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] non ha alcun interesse nella sua pretesa di condannare Securitas al pagamento di indennità di orario irregolare dal periodo 1 del 2017 fino alla cessazione legale del rapporto di lavoro. Questa parte della domanda sarà pertanto respinta per mancanza di interesse.

L'aumento legale - [articolo 7:625 del codice civile olandese](#)

42. [attore in una domanda riconvenzionale, convenuto in una domanda riconvenzionale condizionale] ha anche l'aumento legale del 50% ai sensi della [sezione 7:625 del codice civile olandese](#) Avanzate. Sebbene sia chiaro che Securitas avrebbe dovuto rispettare l'ORT e la [sezione 7:625 del codice civile olandese](#) si applica anche a questo tipo di pagamento, il tribunale subdistrettuale ravvisa nelle particolari circostanze del caso motivo di respingere l'aumento legale richiesto, o almeno di limitarlo a zero.

Spese stragiudiziali, interessi legali e spese legali

43. Le stesse circostanze particolari del caso sono per il tribunale distrettuale - anche in considerazione dell'appartenenza di [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale] al sindacato in cui è impiegato il suo rappresentante - motivo per respingere la domanda per pagamento delle spese extragiudiziali. Gli interessi legali saranno imputati dal pagamento dei giorni di congedo goduti, almeno (per comodità) da computarsi annualmente, ogni volta dopo la fine dell'anno.

Riprendere

44. Tutto ciò comporta l'accoglimento del giudizio dichiarativo richiesto da [attore nella causa principale, convenuto in domanda riconvenzionale condizionale], che la Securitas sarà condannata al pagamento di un importo di € 1.600,04 lordi, maggiorati degli interessi di legge come sopra e che le pretese saranno altrimenti respinti, ad eccezione delle specificazioni dichiarate lordo/netto, che saranno aggiudicate.

44. Va pertanto respinta anche la domanda principale formulata con domanda riconvenzionale condizionale della Securitas volta a negare l'effetto retroattivo alla nullità dell'articolo 66 capoverso 1 OFoP PB. La domanda riconvenzionale subordinata alternativa è già stata discussa in precedenza.

46. Il tribunale subdistrettuale considera l'esito del procedimento un motivo per compensare le spese del procedimento sia nella domanda che nella domanda riconvenzionale, nel senso che ciascuna parte sopporta le proprie spese.

DECISIONE

Il tribunale distrettuale:

In convenzione

dichiara nullo l'art. 66 comma 1 del CCNL di Sicurezza Privata 2014/2015;

condanna Securitas a pagare [attore in riconvenzione, convenuto in riconvenzione condizionale] l'importo di € 1.600,04 lordi, oltre agli interessi legali, da calcolarsi per anno, ogni volta dopo la fine dell'anno;

ordina a Securitas di fornire un'adeguata indicazione lordo/netto della voce di cui al punto II. importo dichiarato;

dichiara le sentenze provvisoriamente esecutive;

respinge quanto più o meno avanzato;

compensa le spese del procedimento nel senso che ciascuna parte sostiene le proprie spese;

In riconvenzione

respinge il reclamo;

compensa le spese processuali nel senso che ciascuna parte sostiene le proprie spese.

Tale sentenza è stata resa dal signor MV Ulrici, giudice del tribunale subdistrettuale, e pronunciata in pubblico il 21 gennaio 2019 alla presenza del cancelliere.

Cancelliere del tribunale distrettuale

Supporto

- [Servizi](#)
- [Feedback](#)

A proposito di questo sito

- [Proclamatore](#)
- [Dati di origine](#)

Dati del governo

- data.overheid.nl

Ga direct naar [Inhoud](#) of [Menu](#)

Hoofdnavigatie

- [Zoeken](#)
- [Brongegevens](#)
- [Help](#)

Document met links

Onderwerp:

ECLI:NL:RBAMS:2019:595 - Rechtbank Jurisprudentie Amsterdam, 21-01-2019 / 6211884 CV EXPL 17-18158

Subtype	Uitspraak
Instantie	Rechtbank Amsterdam
Bron	Raad voor de Rechtspraak Rechtspraak.nl AR-Updates.nl 2019-0206
Vindplaats	JAR 2019/59 JAR 2019/59 met annotatie van Stege, A. RAR 2019/80
Datum	21-01-2019

Toon meer >

[Relaties](#) [Document met links](#) > [Oorspronkelijk document](#) [Permanente link](#)
[Objectinformatie](#)

Dit onderwerp bevat de volgende rubrieken.

Uitspraak

Inhoudsindicatie

ORT doorbetalen tijdens vakantie. Nietige bepaling in CAO. Toewijzing loonvordering

Tekst

_____ vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht - team kanton

zaaknummer: 6211884 CV EXPL 17-18158

vonnis van: 21 januari 2019 fno.: 245/33494

Vonnis van de kantonrechter

I n z a k e

[eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie]

wonende te [woonplaats]

eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie

nader te noemen: [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie]

gemachtigde: mr. J.C.L. van Eerten en mr A. Schippers (CNV Vakmensen)

t e g e n

de besloten vennootschap Securitas Beveiliging B.V.

gevestigd te Badhoevedorp

gedaagde in conventie, eiseres in voorwaardelijke reconventie

nader te noemen: Securitas

gemachtigde: mr. J.P.H. Zwemmer

VERLOOP VAN DE PROCEDURE

De kantonrechter gaat uit van de volgende processtukken en proceshandelingen:

- de dagvaarding van 25 juli 2017, met producties;- de conclusie van antwoord, tevens eis in voorwaardelijke reconventie, met producties;- de rolmededeling van 20 november 2017
- de akte uitlating eiser met betrekking tot gevoegde behandeling;
- het instructievonnis;- de dagbepaling comparitie;
- de conclusie van repliek, tevens conclusie van antwoord in voorwaardelijke reconventie.

De comparitie heeft plaatsgevonden op 14 mei 2018. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] is in persoon verschenen, vergezeld door de gemachtigden. Securitas is verschenen bij [naam 1] en [naam 2], vergezeld door de gemachtigde. Partijen hebben een nadere toelichting verstrekt, deels aan de hand van pleitnotities, welke aan de zijde van Securitas tevens de conclusie van dupliek bevatte.

Na de zitting heeft [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie], zoals besproken ter zitting en verzocht in de rolmededeling van 28 mei 2018, de CAO-teksten van verschillende (oudere) CAO's ingebracht. Securitas heeft harerzijds ook nog een CAO-tekst overgelegd.

Daarna is vonnis bepaald.

GRONDEN VAN DE BESLISSING

Feiten

1. Als gesteld en niet (voldoende) weersproken staat het volgende vast:

1.1.

[eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie], geboren op [geboortedatum] [jaar], is sedert [datum] bij Securitas in dienst als beveiligiger, tegen een bruto salaris van € 2.086,19 per 4 weken. De arbeidsovereenkomst bevat een (dynamisch) incorporatiebeding waarmee de CAO Particuliere Beveiliging (verder: de CAO PB) van toepassing wordt verklaard. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] is lid van de CNV, één van de vakverenigingen die partij zijn bij de CAO PB.

1.2.

In de CAO PB die gold van 1 januari 2012 tot en met 30 juni 2012 werd bepaald dat het vakantieloon bestond uit het basissalaris, vermeerderd met de gemiddeld verdiende onregelmatigheidstoeslag (verder de ORT). Dat gemiddelde werd berekend door de som van de toeslag bijzondere uren, de feestdagtoeslag, de toeslag in het vakantieloon, de toeslag in het ziektegeld en het structurele overwerk (inclusief overwerktoeslag), over ofwel het voorafgaande jaar ofwel de voorafgaande 3 loonperioden, te delen door het aantal uren. De werkgever diende een van deze 2 systematieken in zijn onderneming te kiezen.

1.3.

In de cao PB 2012/2013 die gold van 1 juli 2012 tot en met 30 september 2013 werd het rooster- en beloningssysteem ingrijpend gewijzigd. Uitgangspunt was dat de wijzigingen kosten- en inkomensneutraal moesten zijn: de wijzigingen zouden niet (mogen) leiden tot een verhoging of verlaging van de arbeidskosten of het loon. Er werden arbeidsvoorwaarden 'uitgeruild', waarbij gebruik gemaakt werd van een zogenoemd 'knoppenmodel'. Dit knoppenmodel is een rekenmodel waarmee kan worden doorgerekend wat het gevolg is van een voorgestelde wijziging. In deze cao is bepaald dat de onder 1.2. beschreven definitie van vakantieloon vanaf loonperiode 10 van 2013 zou vervallen.

1.4.

Het betrokken artikel over de ORT in de CAO PB (op enig moment vernummerd tot) artikel 66 lid 1 kwam te luiden: Met ingang van loonperiode 10 2013 heeft de werknemer tijdens zijn vakantie of bij het opnemen van een losse vakantiedag recht op doorbetaling van zijn basissalaris.

1.5.

De wijzigingen in het beloningssysteem waren (grofweg) dat de reguliere arbeidstijd werd terug gebracht van 160 uur naar 152 per 4 weken, waardoor men eerder recht kreeg op een overwerktoeslag, dat het uurloon structureel met 5,25% werd verhoogd en dat iedereen recht kreeg op een eindejaars-uitkering. Daarnaast werd een verschuivingstoeslag geïntroduceerd. Daar tegenover zouden de ADV-uren en de ORT over verlof vervallen.

1.6.

In de CAO PB 2014/2015 (geldend vanaf 1 oktober 2014), staat een gelijkkluidend artikel 66 lid 1: De werknemer heeft tijdens zijn vakantie of bij het opnemen van een losse vakantiedag recht op doorbetaling van zijn basissalaris.

1.7.

In december 2014 heeft het onderzoeksbureau Syntro op verzoek van CAO-partijen deze wijzigingen in de CAO PB geëvalueerd. Rekening houdend met alle wijzigingen becijferde Syntro - kort gezegd - dat de werknemers door de uitruil van arbeidsvoorwaarden in loonperiode 2-9 van 2013 in vergelijking met loonperiode 2-9 in 2014 er op achteruit waren gegaan. Het negatieve effect van het verval van de ORT over verlof bedroeg een loonverschil van - 1,34%. Het inkomensverschil voor de werknemers als geheel bedroeg - 0,34%, rekening houdend met alle maatregelen als gevolg van de diverse CAO-wijzigingen.

1.8.

Over het (kunnen) laten vervallen van de ORT over verlof zijn vervolgens - mede door Europese regelgeving en jurisprudentie, en de Nederlandse wetgeving - bij CAO-partijen vraagtekens gerezen. FNV heeft een aantal werkgevers in de beveiligingsbranche in rechte betrokken om de juistheid van het verval van de ORT te laten beoordelen. In dat verband heeft tussen CAO-partijen overleg plaats gevonden.

1.9.

Op 9 januari 2017 hebben CAO-partijen een akkoord bereikt over de nieuwe CAO PB, ingaande 1 januari 2017. Het akkoord luidt voor zover relevant, als volgt: 2. Loon (...)b) de lonen en loonschalen worden additioneel structureel met 0,5% verhoogd met ingang van loonperiode 1/2017.c) de loonsverhoging onder 2b is bedoeld en gelabeld ter compensatie voor werknemers, in relatie tot de afwikkeling van het Syntro-rapport d.d. 3 december 2014 (Evaluatie Cao beveiliging 2013-2014).(...)3. ORT tijdens vakantie-uren) Met ingang van loonperiode 1/2017 wordt ORT tijdens vakantie-uren (over de vakantie-uren die

vanaf dat moment worden opgebouwd) heringevoerd) De hoogte van de uit te keren ORT tijdens vakantie-uren wordt bepaald door het gemiddelde te nemen van de uitbetaalde ORT over de voorgaande 52 weken(...e) De afspraken die in 2012/2013 zijn gemaakt hadden de bedoeling om inkomens- en kostenneutraal te zijn. Met bovengenoemde resultaten zijn alle aanspraken en/of vorderingen naar zowel het verleden als de toekomst tussen cao afsluitende partijen vereffend.

1.10.

Op 20 januari 2017 (ktr: per abuis in de aanhef gedateerd op 20 januari 2016) hebben de CAO-partijen een vaststellingsovereenkomst gesloten (verder de VSO). CNV heeft de VSO mede ondertekend. Daarin staat, voor zover relevant, het volgende: **PARTIJEN NEMEN HET VOLGENDE IN AANMERKING: [...]** (9) Partijen hebben op 9 januari 2017 een onderhandelingsresultaat bereikt voor een nieuwe CAO met een looptijd van 1 januari 2017 tot en met 30 september 2017. Daarbij is ook een akkoord bereikt over de afwikkeling van eventuele ORT-aanspraken vanaf oktober 2013. De vakbonden hebben aangegeven niet te kunnen treden in de individuele rechten van de werknemers. (10) Partijen wensen elkaar met deze afspraken finale kwijting te verlenen met betrekking tot aanspraken en/of vorderingen voortvloeiende uit het Syntro-rapport en het daarbij gehanteerde knoppenmodel. **VERKLAREN TE ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT: 1. BEVESTIGING EERDER GEMAAKTE AFSPRAKEN 1.1.** Partijen herbevestigen dat de in 2012/2013 gemaakte afspraken moesten leiden tot een inkomens- en kostenneutrale CAO waardoor er een collectieve benadeling van werkgevers noch werknemers heeft plaats gevonden. **1.2.** Partijen bevestigen dat de afschaffing van de ORT tijdens vakantie-uren per loonperiode 10/2013 in de CAO uitgeruild is tegen gelijktijdige ingevoerde verbeteringen zoals bijvoorbeeld de invoering van het recht op verschuivingstoelage. [...] **3. FINALE KWIJTING** Partijen verlenen elkaar onderling met deze afspraken finale kwijting met betrekking tot aanspraken en/of vorderingen voortvloeiende uit het Syntro-rapport en het daarbij gehanteerde 'knoppenmodel' als gevolg waarvan de ORT tijdens vakantie-uren kwam te vervallen. In het onderhandelingsresultaat voor een nieuwe cao met een looptijd van 1 januari 2017 t/m 30 september 2017, zijn Partijen een compensatie in de vorm van een extra loonsverhoging van 0,5% overeengekomen. Deze loonsverhoging is bedoeld en gelabeld ter compensatie voor werknemers die, in relatie tot de afwikkeling van het Syntro-rapport d.d. 3 december 2014 (...) waarvan ORT tijdens vakantie-uren een belangrijk onderdeel is, menen dat als gevolg van de gemaakte afspraken in 2012/2013, in hun individuele situatie wellicht toch een aanspraak zou bestaan over de loonperiodes tussen 10/2013 en 1/2017. Met deze afspraak is er geen sprake van het treden in rechten van werknemers maar beogen partijen de consequenties die voortvloeien uit de afspraken uit 2012/2013 – mochten deze niet verenigbaar blijken te zijn met het loonbegrip van [artikel 7:639 BW](#) en de Europese Richtlijnen – te regelen. **4. STIMULATIEVERBOD** De Vakbonden zullen niet actief leden aanzetten of stimuleren zich te beroepen op een aanspraak op ORT tijdens vakantie-uren over het tijdvak van periode van oktober 2013 tot 1 januari 2017. Indien (een) individuele (ex)werknemer evenwel een beroep doet op het bestaan van een dergelijke ORT-aanspraak over de periode van oktober 2013 tot 1 januari 2017, zullen de Vakbonden aansturen op een regeling in der minne en bij het maken van afspraken over een eventueel aan de (ex)werknemer toe te kennen compensatie aansluiten bij de berekeningswijze van het Syntro-rapport alsmede de afspraken in het onderhandelingsresultaat d.d. 9 januari 2017.

1.11.

Met ingang van de CAO PB 2017 (geldend vanaf 1 januari 2017) is de ORT over verlof geherintroduceerd en sindsdien geldt dat bij het opnemen van verlof het basissalaris wordt vermeerderd met de gemiddeld uitbetaalde ORT over de voorafgaande 52 weken.

1.12.

[eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] heeft, net als zijn collega's, vanaf periode 10 van 2013 tot loonperiode 1 van 2017 geen ORT uitbetaald gekregen over opgenomen vakantiedagen. Op 16 juni 2016 heeft [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] Securitas aangeschreven en verzocht om betaling van de ORT over zijn vakantiedagen. Partijen hebben vervolgens de uitkomst van het overleg afgewacht. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] heeft de verjaring tijdig gestuit.

1.13.

Na enkele sommaties zijdens [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] heeft Securitas op 9 mei 2017 inhoudelijk gereageerd op de vordering van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie]. Daarbij heeft zij de vordering van de hand gewezen en is door Securitas gewezen op het Syntro-rapport en de vaststellingsovereenkomst van 20 januari 2017, die op collectief niveau is getekend. Partijen hebben hier op respectievelijk 7 en 15 juni 2017 nogmaals over gecorrespondeerd, maar dat heeft niet tot een oplossing geleid.

1.14.

De werknemers- en werkgeversorganisaties hebben uitgesproken en per e-mail bevestigd de reeds bij de vakbonden bekende zaken (waaronder [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie]) waarin ten tijde van het sluiten van de vaststellingsovereenkomst nog geen procedure was gestart, in der minne te zullen schikken. CAO-partijen hebben daarover per e-mail in januari 2017 gecorrespondeerd. Over wat een schikking in der minne impliceerde heeft men geen overeenstemming gekregen, waardoor in het geval van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] (en de overige tegelijkertijd behandelde zaken) geen regeling is getroffen.

1.15.

De CAO PB 2012/2013 heeft gegolden van 1 juli 2012 tot en met 30 september 2013. De CAO PB 2014/2015 is van kracht geweest van 1 oktober 2014 tot en met 30 juni 2015, waarna deze CAO is verlengd. De CAO PB 2017 is gaan gelden vanaf 1 januari 2017 en liep tot en met 30 september 2017. In deze cao is in artikel 66 (opnieuw) opgenomen dat een werknemer tijdens zijn vakantie - vanaf loonperiode 1 van 2017 - bij het opnemen van een of meer vakantiedagen recht heeft op doorbetaling van zijn basissalaris inclusief de gemiddeld uitbetaalde onregelmatigheidstoeslag over de voorafgaande 52 weken. De CAO PB is in bepaalde periodes algemeen verbindend verklaard (geweest), namelijk van 19 maart 2013 tot en met 30 september 2013 en van 9 oktober 2014 tot en met 30 juni 2014.

Vordering in conventie

2. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] vordert - na wijziging van eis - een verklaring voor recht dat artikel 66 lid 1 van de CAO PB 2014/2015 nietig is, met veroordeling van Securitas tot betaling van de onregelmatigheidstoelagen tijdens het opnemen van vakantiedagen vanaf loonperiode 10 van het jaar 2013 tot loonperiode 1 van het jaar 2017 ten bedrage van € 1.884,15 bruto, zijnde de uitkomst van de berekening inzake drie periodieken, en subsidiair ten bedrage van € 1.600,04 bruto, zijnde de berekening over 13 periodieken. Verder vordert [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] - kort gezegd - de wettelijke verhoging ad 50% over het toe te wijzen bedrag, afgifte van deugdelijke bruto/netto specificaties, buitengerechtelijke incassokosten en de wettelijke rente. Tot slot vordert [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] veroordeling van Securitas Beveiliging tot betaling van de ORT over verlof vanaf periode 1 van het jaar 2017 tot het dienstverband rechtsgeldig is geëindigd. Dit alles met veroordeling van Securitas in de proceskosten.

3. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] stelt hiertoe, samengevat weergegeven, dat artikel 66 lid 1 CAO PB, dat het recht op loondoorbetaling tijdens vakantie beperkt tot het basisloon, in strijd is met [artikel 7:639 BW](#) en dus nietig is. Onder verwijzing naar het arrest [namen partijen] van het [Hof van Justitie van 15 september 2011 \(C-155/10, JAR 2011/279\)](#) stelt [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] dat hij tijdens vakantie recht heeft op doorbetaling van zijn loon, inclusief de componenten die intrinsiek samenhangen met de taken die hem in zijn arbeidsovereenkomst zijn opgedragen en waarvoor een financiële vergoeding wordt ontvangen. Nu de ORT intrinsiek samenhangt met de taken, is een gemiddelde ORT een deugdelijke manier om deze loonaanspraak vast te stellen.

4. Volgens [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] is artikel 66 lid 1 CAO PB daarnaast een minimumbepaling, die in strijd is met de bepalingen uit de voorgaande CAO (2012/2013), welke CAO permanente nawerking heeft. Deze permanente nawerking vloeit voort uit het arrest van de Hoge Raad van 8 april 2011 (Unieke Kinderopvang, [ECLI:NL:HR:2011:BP0580](#)), alsmede het feit dat [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] lid is van een werknemersvereniging én de CAO PB door middel van een incorporatiebeding op de arbeidsovereenkomst van toepassing is verklaard. Nergens blijkt uit dat sprake is van een standaardbepaling terwijl ook uit artikel 4 CAO PB blijkt dat in positieve zin mag worden afgeweken van de arbeidsvoorwaarden in de cao, tenzij anders is aangegeven. En dat is niet het geval. De gunstigere bepaling uit de voorgaande cao, waarin is bepaald dat de ORT wél wordt uitbetaald over vakantie uren, werkt derhalve na. Ook daarom geldt artikel 66 lid 1 niet voor [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] .

5. De gemiste ORT is bovendien niet gecompenseerd. Partijen zijn in het kader en ter afronding van alle elementen van het Syntro rapport een loonsverhoging van 0,5% overeengekomen. De totale inkomensachteruitgang bedraagt (gemiddeld) 1,1%. De 0,5% loonsverhoging is derhalve onvoldoende compensatie en is ook geen verhoging die uitsluitend bedoeld is ter compensatie van de gemiste ORT tijdens vakantie, maar betreft een collectieve afrekening van alle elementen die bij de uitruil van arbeidsvoorwaarden in de CAO PB 2012-2013 betrokken waren.

6. De VSO maakt dit niet anders. In de VSO van 20 januari 2017 is afgesproken dat niet wordt getreden in de rechten van individuele werknemers en dat als een werknemer aanspraak maakt op de ORT over de periode 10 2013 tot 1 2017 aan wordt gestuurd op een regeling in der minne en dat daarbij wordt aangesloten bij het Syntro rapport. Een individuele werknemer kan daarom naast de 0,5% loonsverhoging ook aanspraak maken op de gemiste ORT over verlof.

7. Tot slot geldt dat voor de 9 werknemers, waaronder [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] , die zich reeds voor het onderhandelingsresultaat bij CNV hadden gemeld, is afgesproken dat hun volledige vordering zou worden betaald, naast de algemene verhoging van 0,5% ter afsluiting van het Syntro rapport. Die afspraak blijkt onder meer uit de eerder genoemde e-mailcorrespondentie (rov. 1.14) maar is niet nagekomen, en is eigenlijk primair de basis van de vordering, waar de discussie over nietigheid subsidiair aan de vordering ten grondslag ligt in geval het bewijs van die afspraak niet kan worden geleverd.

Verweer in conventie

8. Securitas heeft daartegen - samengevat - aangevoerd dat geen sprake kan zijn van nietigheid omdat een cao een meerzijdige rechtshandeling betreft. In geval van strijd met een dwingende wetsbepaling kan wel sprake zijn van vernietigbaarheid; een dergelijke vordering dient echter te worden ingesteld tegen hen die bij de rechtshandeling, hier de cao, partij zijn. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] heeft slechts Securitas en niet de partijen bij de cao gedagvaard en is derhalve niet-ontvankelijk in zijn vordering. Daar komt nog bij dat het niet mogelijk is om de cao ten opzichte van één

of enkele partijen aan te passen, en ook niet om slechts één of enkele bepalingen aan te passen; de samenhangende bepalingen moeten daarbij worden betrokken.

9. Securitas voert verder aan dat het (oude) artikel 66 lid 1 CAO PB niet in strijd is met de wet; het is geen uitgemaakte zaak dat ORT altijd deel uitmaakt van het loon tijdens verlof. Het niet betalen van de ORT tijdens vakantie is bovendien ook niet in strijd met het doel van de betaling van vakantieloon, zijnde het in een situatie plaatsen van de werknemer die qua beloning vergelijkbaar is met gewerkte periodes. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] is namelijk niet gekort in zijn jaarsalaris. Het toekennen van de ORT over vakantie zou dan tot gevolg hebben dat hij meer loon ontvangt omdat hij vakantie heeft genoten.

10. Tot slot stelt Securitas - indien geoordeeld wordt dat de bepaling nietig of vernietigbaar is - dat het toekennen van de door [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] van Securitas gevorderde loonvordering naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is en het toekennen van de door [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] van Securitas Beveiliging gevorderde loonvordering ongerechtvaardigde verrijking oplevert. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] zou dan namelijk twee keer de ORT vangen; één keer via de structurele loonsverhoging en één keer via deze procedure. Toewijzing zou bovendien vergaande gevolgen hebben, nu de totale potentiële claim voor de beveiligingsbedrijven € 29.372.000,00 bedraagt.

11. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] is lid van het CNV en is als zodanig gebonden aan de VSO.

12. Securitas betwist daarbij dat artikel 66 lid 1 een minimumbepaling is; artikel 66 lid 1 CAO PB is een standaardbepaling en is ook als zodanig (imperatief) geformuleerd.

Vordering in voorwaardelijke reconventie

13. In voorwaardelijke reconventie verzoekt Securitas, indien de vorderingen van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] worden toegewezen, voor recht te verklaren dat de gevolgen van de terugwerkende kracht worden ontzegd aan enige nietigheid of vernietiging van artikel 66 lid 1 CAO PB en dat op haar geen verplichting tot ongedaanmaking rust. Subsidiair vordert Securitas voorwaardelijk haar een bedrag gelijk aan de aan [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] toe te wijzen bedragen als schadevergoeding toe te kennen, omdat [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] daarmee ongerechtvaardigd verrijkt wordt.

13. Voor hetgeen overigens is aangevoerd zal in de beoordeling, voor zover van belang, worden ingegaan.

Verweer in voorwaardelijke reconventie

15. Uit de algehele opstelling en het algemeen ingenomen standpunt van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] blijkt dat hij het oneens is met het ontzeggen van de gevolgen van de terugwerkende kracht in geval van nietigheid of vernietiging van artikel 66 lid 1 CAO PB. Voorts voert [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] aan dat geen sprake is van een ongerechtvaardigde verrijking, omdat de 0,5% loonsverhoging ter compensatie diende van de 0,34% inkomensachteruitgang, waarvan de ORT slechts een onderdeel is.

Beoordeling

In conventie en (voorwaardelijke) reconventie

16. Gezien de nauwe samenhang tussen de vorderingen in conventie en (voorwaardelijke) reconventie zullen deze gezamenlijk worden behandeld. Kern van het geschil tussen partijen wordt gevormd door de vraag of - ondanks het bepaalde in de CAO PB 2014/2015 - [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] over loonperiode 10 van 2013 tot loonperiode 1 van 2017 recht heeft op betaling van de ORT tijdens zijn genoten verlof.

Individuele afspraken werknemers

17. Ter zitting heeft [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] verduidelijkt dat hij zijn vordering met name grondt op de gemaakte afspraak dat de negen werknemers, die zich reeds voor het onderhandelsresultaat bij CNV hadden gemeld, de ORT volledig uitbetaald zouden krijgen, zulks naast de 0,5% loonsverhoging uit het onderhandelingsresultaat. Naar het oordeel van de kantonrechter blijkt dit echter niet uit de overgelegde e-mailcorrespondentie (rov 1.14), noch uit de stellingen van partijen of de daarop gegeven toelichting. Op deze grond kan de vordering van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] derhalve niet worden toegewezen.

Artikel 66 lid 1 PB 2014-2015 - nietig of vernietigbaar ?

18. Op grond van [artikel 7:639 lid 1 BW](#) heeft een werknemer gedurende zijn vakantie recht op doorbetaling van loon. [Artikel 7:639 lid 1 BW](#) stemt inhoudelijk overeen met artikel 7 lid 1 van de Arbeidstijdenrichtlijn 2003/88 (verder de Richtlijn). Voor het antwoord op de vraag wat de omvang van de beloning tijdens verlof dient te zijn, is de tekst van [artikel 7:639 BW](#) gelezen in samenhang met artikel 7 van de Richtlijn en de uitleg, die het Hof van Justitie EU daaraan geeft, doorslaggevend. Die uitleg is duidelijk: loon in de zin van artikel 7 van de Richtlijn impliceert het 'normale' loon, dat wil zeggen het loon dat de werknemer zou hebben ontvangen indien hij gewerkt had (vgl. [Hof van Justitie EU van 15 september 2011 C-155/10](#), [namen partijen]). De werkzaamheden die intrinsiek samenhangen met zijn functie en waarvoor de werknemer een vergoeding ontvangt, behoren daarmee tot het normale loon waarop de werknemer recht heeft tijdens zijn vakantie. Anders wordt immers de werknemer ontmoedigd om verlof te nemen. In deze zin dient [artikel 7:639 lid 1 BW](#) worden gelezen en uitgelegd. Aangezien de ORT een vergoeding inhoudt voor werkzaamheden die intrinsiek samenhangen met de werkzaamheden van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] , nu het werken tijdens feestdagen en op bijzondere uren bij uitstek samenhangt met werken in de beveiligingsbranche, behoort deze vergoeding tot zijn normale loon, waar hij tijdens vakantie aanspraak op kan maken.

18. Nu [artikel 7:639 lid 1 BW](#) van dwingend recht is, is afwijking daarvan, anders dan Securitas bepleit, niet mogelijk en derhalve nietig. Dat geldt ook indien in een cao door partijen een lager dan het normale loon is overeengekomen. Het gevolg van deze nietigheid is, dat hetgeen CAO-partijen in strijd met de wet zijn overeengekomen, niet geldt in de individuele arbeidsovereenkomsten. Nu nietigheden - mede ingevolge [artikel 3:41 BW](#) - niet verder strekken dan noodzakelijk, wordt slechts artikel 66 lid 1 CAO PB door nietigheid getroffen en blijft de CAO voor het overige in stand (vgl. rov. 27).

Algemeen verbindend verklaring CAO en lidmaatschap vakverenigingen

20. Dat de CAO PB 2014-2015 in een bepaalde periode algemeen verbindend is verklaard, maakt dit niet anders. Immers, een algemeen verbindend verklaarde cao is weliswaar wet in materiele zin, die rechtstreeks doorwerkt in de arbeidsovereenkomsten van de werknemers, maar deze mag niet in strijd komen met een wet in formele zin. Doet een bepaling van de cao dat wel, dan wordt deze bepaling wederom door nietigheid getroffen. Of een werknemer lid is van één van de bij de onderhandelingen betrokken vakverenigingen, maakt - bij nietigheid - evenmin verschil.

Intrinsieke samenhang - structurele ORT ?

21. Securitas heeft aangevoerd dat [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] niet heeft onderbouwd dat hij alle gevorderde toeslagen structureel ontving tijdens de door hem gewerkte periodes, noch dat hij voor de toeslagen in aanmerking zou zijn gekomen als hij had gewerkt in plaats van vakantie had opgenomen. Volgens Securitas bestaat de ORT uit verschillende toeslagen, zoals de feestdagtoeslag, die niet (alle) structureel zijn. De feestdagen- en functiewaarnemingstoeslag hebben volgens Securitas in elk geval geen structureel karakter.

21. Uit de loonstroken van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] blijkt echter dat hij veelvuldig op onregelmatige uren werkt en hij de toeslagen waar de ORT uit bestaat structureel ontving. Weliswaar ontving [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] niet iedere maand ORT tot hetzelfde bedrag, maar dat is ook geen vereiste. Uit de loonstroken van 2015 en 2016 blijkt dat [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] met grote regelmaat een weekend-, avond- en nachttoeslag ontving. Ook toeslagen voor feestdagen komen met regelmaat op de loonstroken terug. Uit het terugkerende karakter van het werken op onregelmatige uren en het ontvangen van een toeslag daarvoor blijkt naar het oordeel van de kantonrechter genoegzaam dat sprake is van een intrinsiek verband. Dat het (soms) om een beperkt aantal uren gaat en [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] óók in reguliere diensten werkt maakt dat niet anders.

21. Of een werknemer die toeslag zou hebben ontvangen als hij zou hebben gewerkt in de periode dat hij verlof neemt maakt geen verschil. Immers, een werknemer moet in iedere periode vakantie op kunnen nemen zonder daarbij in de ene periode, waarin bijvoorbeeld geen feestdagen vallen of welke relatief rustig is, minder vakantieloon te ontvangen dan als hij vakantie opneemt in een periode waarin hij normaal gesproken op een feestdag of in het weekend zou worden ingezet. Het verweer van Securitas, dat het niet uitbetalen van de ORT toeslag een werknemer niet in een mindere situatie brengt in vergelijking tot werken, en dus niet in strijd met het doel van vakantieloon is, wordt derhalve gepasseerd.

Conclusie - ORT

24. Dit alles leidt tot de conclusie dat het bepaalde in artikel 66 lid 1 CAO PB 2014-2015 nietig is en [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] in beginsel over de periode 10 van 2013 tot 1 van 2017 zijn recht op ORT tijdens vakantie heeft behouden.

25. Dat betekent dat de gevraagde verklaring voor recht, inhoudende dat artikel 66 lid 1 van de CAO PB 2014/2015 nietig is, toewijsbaar is. In de vordering van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] ligt de stelling besloten dat dezelfde bepaling in de CAO PB 2012-2013 eveneens nietig is. Securitas heeft voorts verweer gevoerd tegen de loonvordering ingaande loonperiode 10 2013. De loonvordering zal derhalve, nu het in de vordering vervatte standpunt dat artikel 66 lid 1 CAO PB 2012/2013 eveneens nietig is juist is, worden beoordeeld over periode 10 van 2013 tot periode 1 van 2017. Aangezien de gevorderde verklaring voor recht zal worden gegeven, behoeft hetgeen [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] heeft gesteld omtrent permanente nawerking van de CAO PB 2012/2013 geen bespreking meer.

Ongewijzigde instandhouding - 3:41 BW

26. Securitas heeft nog aangevoerd dat de cao-bepalingen een onlosmakelijk geheel vormen en dat wijziging van artikel 66 lid 1 CAO PB tevens wijziging van andere bepalingen van de CAO PB met zich mee zou moeten brengen. Daarmee doelt Securitas met name op de looncomponenten waarmee het verlies aan ORT tijdens vakantie in de CAO is gecompenseerd.

26. [Artikel 3:41 BW](#) bepaalt echter dat in geval een deel van een rechtshandeling nietig is, de rechtshandeling voor het overige in stand blijft voor zover die niet in onverbreekelijk verband met het

nietige deel staat. Een onverbreekelijk verband tussen de nietigheid van artikel 66 lid 1 CAO PB en de door Securitas aangehaalde loonsverhogingen is in de tekst van de CAO niet terug te vinden. Een verval van artikel 66 lid 1 CAO PB staat de uitvoering van de rest van de CAO PB niet in de weg. Dat, indien de cao partijen zich hadden gerealiseerd dat artikel 66 lid 1 nietig was, zij mogelijk op onderdelen een andere cao zou zijn overeengekomen, is onvoldoende om de hele CAO nietig te doen zijn. De nietigheid van de desbetreffende cao-bepaling berust immers niet op het feit dat de cao-partijen wederzijds gedwaald hebben, maar op het feit dat sprake is van een overeenkomst in strijd met de wet.

Naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar - 6:248 lid 2 BW

28. Securitas heeft nog aangevoerd dat toewijzing van de vorderingen van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Daartoe voert zij onder meer aan dat zij vreest voor precedentwerking en dat zij mogelijk nog een claim van ruim 29 miljoen euro tegemoet kan zien.

28. Dat de financiële gevolgen van het toewijzen van een vordering groot (kunnen) zijn maakt toewijzing daarvan echter nog niet naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. Bovendien heeft Securitas geen stukken overgelegd waaruit blijkt welk deel van voornoemd bedrag door haar gedragen zou moeten worden en/of dat de continuïteit van het bedrijf in het geding zou komen daardoor. Ook het verweer dat toewijzing van de vordering naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is faalt derhalve.

Onvoorziene omstandigheden - 6:258 BW

30. Securitas heeft verder nog aangevoerd dat de vordering van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] afgewezen moet worden, nu sprake is van onvoorziene omstandigheden van dien aard dat ongewijzigde instandhouding naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid van Securitas niet mag worden verwacht. Daarmee doet Securitas een beroep op [artikel 6:258 lid 1 BW](#).

30. Ook dit verweer wordt verworpen. Van CAO-partijen mag worden verwacht dat zij de ontwikkelingen op arbeidsrechtelijk gebied bijhouden. De uitspraak van het [Hof van Justitie EU \(\[namen partijen\] C-155/10\) dateert van 15 september 2011](#) en partijen bij de CAO hadden met de consequenties daarvan rekening moeten en kunnen houden. Voor zover zij dat hebben nagelaten, komen de gevolgen daarvan voor hun rekening en risico (vgl [ECLI:NL:GHSHE:2018:1175](#)). Daarbij komt dat FNV in ieder geval reeds op 2 september 2015 heeft meegedeeld te menen dat artikel 66 lid 1 CAO in strijd was met de wet. Echter pas met ingang van 2017 zijn maatregelen getroffen.

Ongerechtvaardigde verrijking - 6:212 BW

32. De stelling van Securitas dat sprake zou zijn van ongerechtvaardigde verrijking indien zij zou zijn gehouden de ORT over het opgenomen verlof van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] alsnog uit te betalen, wordt gepasseerd. De betaling van de ORT is immers gegrond op de wet ([artikel 7:639 BW](#)) en daarmee niet ongerechtvaardigd. De omstandigheid dat [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] wellicht thans meer krijgt dan hij zouden hebben gekregen als de CAO PB aan de wettelijke eisen had voldaan en de compenserende maatregelen anders waren vormgegeven, betekent nog niet dat de verrijking die optreedt als gevolg van de achterstallige ORT ongerechtvaardigd is in de zin van [artikel 6:212 BW](#) (vgl [ECLI:NL:GHDHA:2016:2587](#)).

Vaststellingsovereenkomst - finale kwijting

33. In dit verband wordt door de kantonrechter allereerst overwogen dat een bepaling (inhoudende een finale kwijting) in een vaststellingsovereenkomst tussen partijen bij een CAO, welke overeenkomst niet

het karakter heeft van een CAO, de leden van de betrokken vakbonden niet bindt op grond van [artikel 9 Wet CAO](#). Gesteld noch gebleken is dat de VSO gelijk te stellen is met een CAO en dus is [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] aan de VSO niet gebonden. Daarbij kan de uitleg van de - overigens cryptische - zin dat de bonden hebben aangegeven niet te kunnen treden in de rechten van individuele werknemers - achterwege blijven.

Onderhandelingsresultaat CAO PB 2017 - structurele loonverhoging 0,5%

34. Securitas heeft gesteld dat de werknemers reeds zijn gecompenseerd voor het verlies van de ORT in de bewuste periode, middels de in de opvolgende CAO PB 2017 opgenomen additionele structurele loonsverhoging van 0,5%. Die verhoging is bedoeld en gelabeld voor de compensatie voor werknemers in relatie tot de afwikkeling van het Syntro-rapport. Securitas heeft daaraan toegevoegd dat de bedoeling steeds is geweest dat de wijzigingen kosten- en inkomensneutraal zouden zijn en dat het Syntro-rapport heeft berekend dat - onder meer - het verlies van de ORT over verlof, een inkomensachteruitgang van 0,34% voor de werknemers heeft meegebracht. De additionele structurele loonsverhoging van 0,5% was bedoeld die achteruitgang van 0,34% - en daarmee het verlies van de ORT in de bewuste periode - te compenseren. Door toewijzing van de vordering van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] nu, zou hij (meer dan) dubbel worden gecompenseerd.

34. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] heeft daartegen aangevoerd dat de additionele, structurele loonsverhoging een collectieve afrekening is, waarbij rekening is gehouden met alle elementen die betrokken waren bij de uitruil in de CAO 2012-2013.

34. Vast staat dat de kennelijk door (een der) CAO-partijen voorgestane bedoeling om met deze loonsverhoging de gemiste ORT te compenseren geen neerslag heeft gevonden in de tekst van de CAO PB 2017. Aan (alleen) die tekst is [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] als lid van één der CAO-sluitende partijen en dus via [artikel 9 Wet CAO](#), gebonden. Een andere uitkomst zou ook voor [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] ten opzichte van andere werknemers, die later in de bewuste periode of zelfs nadien in dienst zijn gekomen, niet redelijk zijn.

34. Daar komt nog bij dat niet wordt ingezien dat met de collectieve regelingen gunstigere gevolgen zijn bereikt voor werknemers dan de (wettelijke minimale) basisregels, hetgeen door Securitas aan de hand van [artikel 15 van de richtlijn 2003/88/EC](#) is aangevoerd.

Tussenconclusie

38. De conclusie van het voorgaande is dat [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] tijdens de periode 10 van 2013 tot 1 van 2017 over de door hem opgenomen verlof dagen alsnog ORT toekomt en dat deze nog niet is gecompenseerd.

Hoogte van de te betalen ORT en ORT vanaf 2017

39. De vraag rijst vervolgens op welke wijze de ORT over verlof van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] berekend dient te worden. In de CAO 2012-2013 is opgenomen dat voor de definitie van vakantieloon wordt aangesloten bij het basissalaris, per uur vermeerderd met de in de drie voorgaande loonperioden of in het voorgaande jaar (de werkgever dient voor 1 van deze 2 systematieken in zijn onderneming te kiezen) gemiddeld verdiende ORT. Geen van partijen heeft gesteld voor welke systematiek Securitas in haar onderneming heeft gekozen vóór de wijziging in 2013.

39. Het komt de kantonrechter redelijk voor dat - gelet op alle omstandigheden van het geval - ervan mag worden uit gegaan dat als Securitas een keuze had gemaakt, zij zou hebben gekozen voor de systematiek met het gemiddelde over het voorgaande jaar. Immers is dat ook wat de CAO-partijen in de vanaf

loonperiode 1 van 2017 geldende CAO PB zijn overeengekomen. Securitas heeft de verschillende berekeningen van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] niet cijfermatig weersproken. Zij heeft gesteld dat de berekeningssystematiek van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] onjuist is, maar zijn gespecificeerde en gedetailleerde berekening onweersproken gelaten. Die zal derhalve als uitgangspunt worden genomen en nu deze de kantonrechter verder niet onjuist voorkomt zal de subsidiaire berekening van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie], tot het bedrag van € 1.600,04 bruto worden gevolgd. Dat levert, gezien de oneven verdeling van onder meer de feestdagen door het jaar, ook het meest reële gemiddelde op.

39. Nu in de CAO PB 2017 is opgenomen dat over de vakantiedagen weer ORT dient te worden uitbetaald en niet is gebleken dat [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] deze sinds loonperiode 1 van 2017 niet ontvangt, heeft [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] geen belang bij zijn vordering Securitas te veroordelen tot betaling van de onregelmatigheidstoelagen vanaf periode 1 van 2017 totdat het dienstverband rechtsgeldig zal zijn geëindigd. Dit deel van de vordering zal derhalve bij gebrek aan belang worden afgewezen.

De wettelijke verhoging - [artikel 7:625 BW](#)

42. [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] heeft eveneens de wettelijke verhoging van 50% ex [artikel 7:625 BW](#) gevorderd. Hoewel duidelijk is dat Securitas de ORT had moeten voldoen en [artikel 7:625 BW](#) ook ziet op dit soort betalingen, ziet de kantonrechter in de bijzondere omstandigheden van het geval aanleiding om de gevorderde wettelijke verhoging af te wijzen althans te beperken tot nihil.

Buitengerechtelijke kosten, de wettelijke rente en proceskosten

43. Diezelfde bijzondere omstandigheden van het geval zijn voor de kantonrechter - mede gelet op het lidmaatschap van [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] van de vakvereniging waar zijn gemachtigde bij in dienst is - reden om de vordering tot voldoening van de buitengerechtelijke kosten af te wijzen. De wettelijke rente zal wel worden toegewezen, vanaf het uitbetalen van de opgenomen verlofdagen, althans (gemakshalve) te berekenen per jaar, telkens na afloop van het jaar.

Resume

44. Dit alles betekent dat de in conventie door [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] gevorderde verklaring voor recht wordt toegewezen, dat Securitas veroordeeld zal worden tot betaling van een bedrag van € 1.600,04 bruto, met de wettelijke rente als hierboven omschreven en dat de vorderingen voor het overige zullen worden afgewezen, met uitzondering van de gevorderde bruto/netto specificaties, die zullen worden toegewezen.

44. De primaire vordering in voorwaardelijke reconventie van Securitas om terugwerkende kracht aan nietigheid van artikel 66 lid 1 CAO PB te ontzeggen wordt derhalve evenzeer afgewezen. De subsidiaire voorwaardelijke vordering in reconventie is in het bovenstaande reeds aan de orde gekomen.

46. De kantonrechter ziet in de uitkomst van de procedure aanleiding de proceskosten zowel in conventie als in reconventie te compenseren in die zin, dat iedere partij de eigen kosten draagt.

BESLISSING

De kantonrechter:

In conventie

verklaart voor recht dat artikel 66 lid 1 van de CAO Particuliere Beveiliging 2014/2015 nietig is;

veroordeelt Securitas tot betaling aan [eiser in conventie, verweerder in voorwaardelijke reconventie] van het bedrag van € 1.600,04 bruto, te vermeerderen met de wettelijke rente, te berekenen per jaar, telkens na afloop van het jaar;

veroordeelt Securitas tot het verstrekken van een deugdelijke bruto/netto specificatie over het onder II. genoemde bedrag;

verklaart de veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad;

wijst het meer of anders gevorderde af;

compenseert de proceskosten in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

In reconventie

wijst de vordering af;

compenseert de proceskosten in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt.

Dit vonnis is gewezen door mr. M.V. Ulrici, kantonrechter, en in het openbaar uitgesproken op 21 januari 2019 in tegenwoordigheid van de griffier.

Griffier Kantonrechter

Ondersteuning

- [Services](#)
- [Feedback](#)

Over deze site

- [Proclaimer](#)
- [Brongegevens](#)

Data van de overheid

- data.overheid.nl